

77. al-Mursalat

Namn

Suran har fått sitt namn från ordet wal-mursalat i den första versen.

Uppenbarelse perioden

Dess innehåll bär fullständiga bevis på att det uppenbarades under den tidigaste perioden i Mecka. Om denna sura läses tillsammans med de två föregående surorna, nämligen Al-Qiyamah och Ad-Dahr, och de två efterföljande surorna, nämligen An-Naba och An-Naziat, blir det uppenbart att alla dessa suror är uppenbarelser från samma period, och de behandlar ett och samma tema, vilket har inpräntats i Meckas folk på olika sätt.

Tema och ämne

Dess tema är att bekräfta uppståndelsen och livet efter detta och att varna människorna för konsekvenserna som slutligen kommer att följa av förnekandet och bekräftelsen av dessa sanningar.

I de första sju verserna har vindsystemet presenterats som ett bevis på sanningen att uppståndelsen som förutsägs av Koranen och profeten Muhammed (över vilken Allahs frid och välsignelser vare) måste ske. Resonemanget är att den allsmåktige Allahs kraft, som etablerade detta

underbara system på jorden, inte kan vara hjälplös när det gäller att åstadkomma uppståndelsen, och den uttryckliga visdom som ligger till grund för detta system bär fullt bevis på att livet efter detta måste uppenbara sig, för ingen handling av en alls vis Skapare kan vara fåfång och meningslös, och om det inte fanns något livet efter detta, skulle det betyda att hela ens liv var meningslöst och absurt.

Meckas folk frågade upprepade gånger: "Åstadkomma den uppståndelse som ni hotar oss med; först då skall vi tro på den." I v. 8-15 har deras krav besvarats med ordet: "Uppståndelsen är ingen sport eller nöje, så närhelst en lyckare ber om den, bör den åstadkommas omedelbart.

Det är sannerligen Domedagen för att avgöra räkenskapen för hela mänskligheten och för alla dess individer. Ty Allah har fastställt en specifik tidpunkt, den skall ske vid sin egen tid, och när den sker med alla dess fador och fador, skall den förvirra dem som kräver den för skojs skull idag. Då skall deras fall avgöras endast på vittnesmål från de budbärare som dessa sanningsförnekare förnekar ostraffat. Då skall de själva inse hur de själva är ansvariga för sina dömen."

I v. 16-28 har argument kontinuerligt framförts för förekomsten och nödvändigheten av uppståndelsen och livet efter detta. I dessa har det sagts att människans egen historia, hennes egen födelse och jordens struktur på vilken hon lever, vittnar om att uppståndelsens ankomst och upprättandet av livet efter detta är möjliga såväl som kravet på Allahs visdom. Historien berättar för oss att de nationer som förnekade livet efter detta slutligen blev korrumperade och möttes av förstörelse.

Detta betyder att livet efter detta är en sanning som, om den förnekas och motsägs av en nation genom sitt uppförande och sin attityd, kommer att leda till att den möter samma öde som möter en blind man som rusar huvudstupa in i ett annalkande tåg. Och det betyder också att i universums rike är det inte bara fysiska lagar som verkar, utan en moralisk lag verkar också i det, under vilken i just denna värld hämndprocessen verkar.

Men eftersom vedergällning i världens nuvarande liv inte sker i sin fullständiga och perfekta form, kräver universums moraliska lag nödvändigtvis att det kommer en tid då den ska ta sin fulla gång och alla de goda gärningar och onda gärningar, som inte kunde belönas här, eller som undkom sitt rättmätiga straff, ska belönas och straffas fullt ut. För detta är det oundvikligt att det ska finnas ett andra liv efter döden.

Om människan bara betänker hur hon föds i världen, kan hennes intellekt, förutsatt att det är sunt intellekt, inte förneka att för den Gud som började sin skapelse från en obetydlig spermiedroppe och utvecklade henne till en perfekt människa, är det säkerligen möjligt att skapa samma människa igen. Efter döden försvinner inte partiklarna i människans kropp utan fortsätter att existera på samma jord som hon levde hela sitt liv på.

Det är från resurserna och skatterna på just denna jord som hon skapas och närs och sedan deponeras i samma skatter på jorden. Den Gud som fick henne att komma fram ur jordens skatter kan i första hand också få henne att återuppstå ur samma skatter efter att hon har återställts till dem vid döden. Om man bara beaktar Allahs makt, kan man inte förneka att Han kan göra detta; och om man beaktar Allahs visdom, kan man inte heller förneka att det sannerligen är själva kravet i Hans visdom att ställa människan till svars för rätt och fel användning av de makter som Han har gett henne på jorden; det vore snarare emot visdom att låta henne gå utan att avlägga räakenskap.

Sedan, i v. 28-40, har ödet för förnekarna av livet efter detta skildrats, och i v. 41-45 av dem som bejakade tron på det i sitt världsliga liv, strävade efter att förbättra sitt liv efter detta och avstod från ondskan i otro och tankar, moral och handling, uppförande och karaktär som kan vara till hjälp i människans världsliga liv, men som säkerligen är fördärvliga för hennes liv efter detta.

Till slut har förnekarna av livet efter detta och de som vänder sig bort från gudsdyrkan varnats, som för att säga: "Njut hur kortlivade världsliga njutningar som helst, men ditt slut kommer i slutändan att bli katastrofalt." Diskursen avslutas med påståendet att den som inte får vägledning från en bok som Koranen inte kan ha någon eterisk källa i världen som ger honom vägledning.

KORANEN & SUNNAH

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)

- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)